

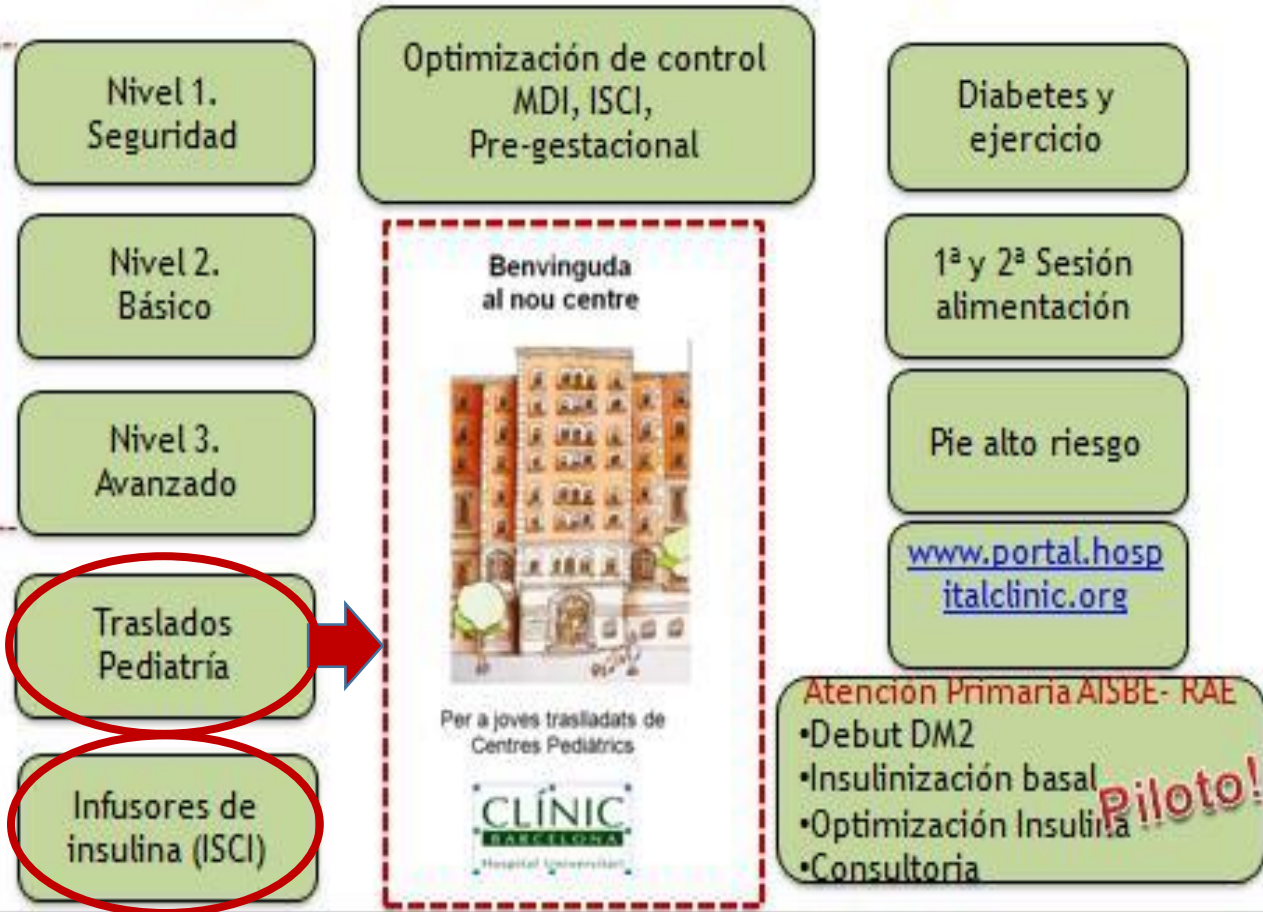
Avaluació de l'experiència dels joves amb diabetis tipus 1 i família en la fase del trasllat des de l'hospital pediàtric a l'hospital d'adults.

M. Vidal¹, P. Isla², C. Yoldi³, G. Peralta⁴, D. Nadal³, R. Cardona³, J. Escarrabill⁵, I. Conget¹

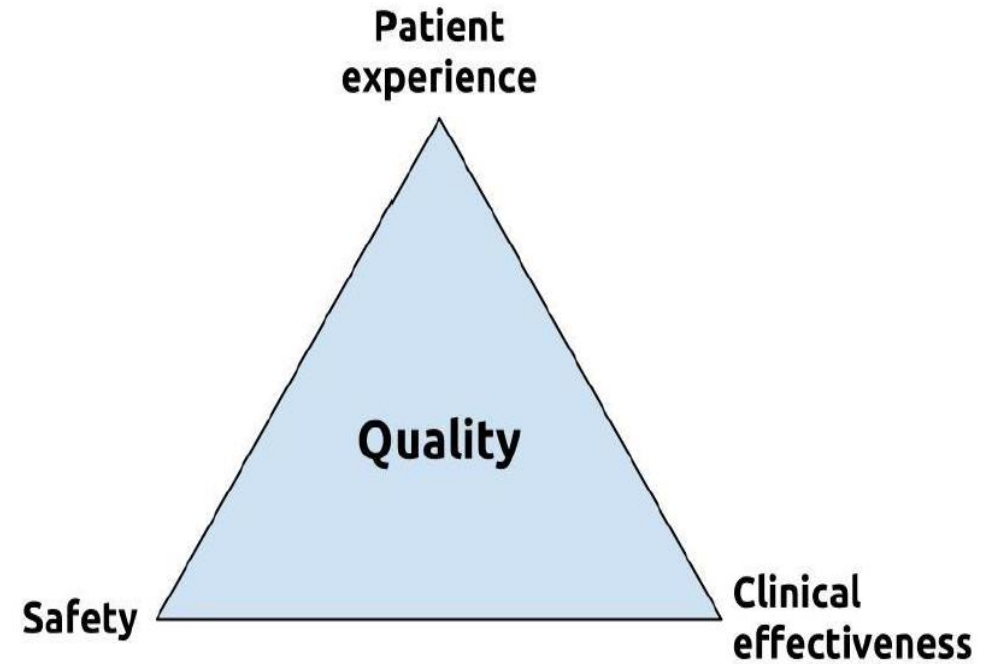
¹Hospital Clínic de Barcelona. ²Universidad de Barcelona. ³Hospital Sant Joan de Déu, Esplugues de Llobregat. ⁴ Fundació Rossend Carrasco i Formiguera, Barcelona.

⁵Programa Atenció a la Cronicitat/H.Clínic Barcelona.

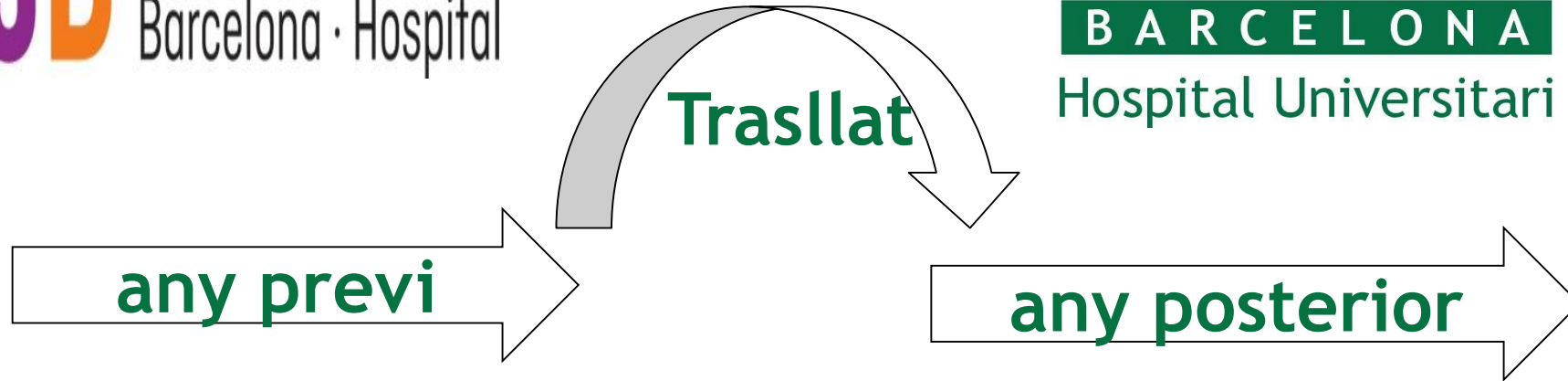
Programas Educación Terapéutica

Qualitat assistencial

A qui s'adreça? A pacients i familiars

2 grups focals de pares

2 grups focals de joves

2 grups focals de joves Pte.

Com ha participat el pacient? Grups focals

Objectiu

- Explorar l'experiència de conviure amb la diabetis tipus 1 (DT1).
- Valorar la qualitat assistència a l'hospital pediàtric.
- Valorar les expectatives del trasllat des del hospital pediàtric a l'hospital d'adults.

Joves

Família

- Explorar la experiència de tenir un fill amb diabetis tipus 1 (DT1).
- Valorar la qualitat assistència a l'hospital pediàtric.
- Valorar les expectatives del trasllat des del hospital pediàtric a l'hospital d'adults.

Mètode

- Estudi qualitatiu fenomenològic.
- Moderador extern a l'equip de professionals
- Observador

Anàlisi de contingut temàtic seguint les etapes descrites per Miles y Huberman.

Grups focals

- Presentació i objectius de la sessió.
- Gravació en audió de les entrevistes realitzades en el grup.
- Preguntes obertes, no directives, en un clima de tranquil·litat i confiança.
- Recollida d'opinions rellevants i anàlisi.
- Transcripció i anàlisi de les gravacions.

Etapes descrites per Miles i Huberman

- Recollir informació mitjançant tècniques d'investigació social, no intrusives, sense fer intervencions i en un mitjà el més natural possible.
- Codificar informació, extraure conceptes o idees dels textos i agruparlos en categories.
- Relacionar les categories entre elles per a configurar temes més amples que permetin comprendre el fenomen a estudiar.

Resultats 1. Participants

Grup Joves

- 11 adolescents de 18 anys amb DT1 entre 4-14 anys d'evolució.

Grup pares

- 6 pares: 3 homes i 3 dones amb fills de 18 anys: 3 nois i 3 noies.

Resultats II. Debut i convivència amb la DT1

Grup Joves

- Aconteixement inesperat amb impacte negatiu personal i familiar.
- S'han adaptat malgrat crisis esporàdiques de rabia i rebuig.
- La majoria senten certa estigmatització que es manifesta en el rebuig de dir que tenen DT1 en determinats llocs, fer visibles tècniques amb els dispositius d'autocontrol i perdre la parella.
- Alguns aspectes positius: coneixen i controlen millor el seu cos. Més madurs i responsables que els seus companys.

Grup Pares

- Aconteixement que genera incertesa i altera la vida familiar
- “Montaña rusa”
- En els nens persisteixen actituds de rebeldia cap al tractament i cronicitat que es manifestan ocasionalment.

Padre: la frase
suya es:

Hijo: si, si, no pasa
nada, puedes hacer
vida normal, pero la
podrías tener tu

Resultats III. Atenció rebuda a l'Hospital Pediàtric i alternatives de millora

Joves i Pares

- Elevat grau de satisfacció i valoració positiva de l'atenció i educació terapèutica rebuda.

Propostes de millora

Pares

- Tenir suport psicològic.
- Intercanvi d'experiències amb altres pares.
- Grups d'autoajuda o intercanvi d'experiències entre adolescents.
- Fragmentar informació en el Debut i augmentarla en l'adolescència: Complicacions cròniques, selecció webs, avanços en el maneig DM.

Joves

- Planificar visites sense família per abordar problemes més íntims o privats.

Resultats IV. Adolescència, aspectes socials i sortides nocturnes

Pares

- Es viu amb preocupació:
  - Pèrdua de control parental.
  - Augment de l'autonomia dels joves que no sempre s'acompanya de responsabilitat en el controls DT1.

Joves

- Percepció de que els seus amics es preocupen i podrien ajudar-los en cas de tenir hipoglucèmies.
- A nivel social creuen que s'ha de tenir més informació DT1 per facilitar l'adaptació i disminuir estigmatització.

- Por de...
Padre: siempre lo ha llevado bien, se ha ido de viaje, nunca ha tenido ningún problema y eso, cuando se va de juerga, que a mi también es lo que más me preocupa por el alcohol y por lo demás, pues bueno, me dice:

Hijo "eres un *pesao*, no hables con mis amigos",

...nens diabètics:

Padre: pero yo prefiero coger y decirles: "oye, si pasa algo me llamáis a la hora que sea y donde estéis que yo vengo"

Resultats V. Expectatives davant el trasllat

Pares

- Cert temor davant el trasllat.
- Sensació de:
  - Pèrdua de la relació afectuosa i individualitzada.
  - Un més entre la majoria d'adults.
  - No poder acompanyar als fills a les visites.

La totalitat dels pares verbalitzen que els seus fills no senten preocupació davant el trasllat.

Joves

- Nerviosisme i anyorança dels professionals pediàtrics.
- S'imaginen l'hospital d'adults com un lloc fred, on es centrarà l'atenció en la malaltia i no en la persona.
- Creuen que la formació teòrica la tenen i que els professionals s'hauran de centrar en l'eficàcia terapèutica.
- Preocupació per la masificació de gent gran a les consultes.
- No conèixer l'equip d'adults els fa sentir petits en un entorn molt gran.

Conclusions

Pares

- El debut de la DT1 dels fills té un elevat impacte parental i familiar.
- El grau de satisfacció amb l'atenció rebuda a l'hospital pediàtric és elevat, malgrat tenir aspectes susceptibles de millora.
- El trasllat a centres d'adults genera temor en relació a la possible pèrdua de control parental en el seguiment de la diabetis dels seus fills i l'expectativa d'una atenció menys individualitzada.

Joves

- Es consideran més madurs que els seus companys, això pot augmentar la resiliència, si tenen atenció i suport psicològic adequat.
- El desconeixement social de la DT1 i el seu tractament genera preguntes reiteratives, mirades i actituds negatives que influeixen en l'adaptació de l'adolescent.
- Les expectatives del trasllat estan condicionades per un imaginari fals de la realitat. Més informació i coordinació dels professionals ajudarà en aquest aspecte

Incloure l'experiència dels joves i familiars o cuidadors mitjançant estudis qualitius o mixtes permet comprendre la complexitat del fenomen estudiat i millorar les intervencions clíniques i educatives

Que falta implemetar en el futur?

- Falta conèixer les experiències dels joves 1 anys després de la seva acollida en el centre d'adults.
- Fer propostes de millora que es puguin assolir en base de les seves experiències.

Preguntem i explorem per millorar